

بررسی میزان تاثیر آموزش دو زبانی در هوش و یادگیری

محمد صادق کریمی

لیسانس شیمی کارمند آموزش و پرورش

چکیده

امروزه دوزبانی امری است که اکثر کشورهای جهان حتی بخش کوچکی از جمعیت آن به دو یا چند زبان و همچنین لهجه ها و گویش هایی تکلم می کنند. در کشور های دوزبانه، مردم سوای زبان مادری، موظف اند که از طریق آموزش در فضاهای آموزشی زبان رسمی را فرا بگیرند که این موضوع بر یادگیری و هوش افراد آن جامعه تاثیر بسزایی دارد. طبق آمار سال ۱۳۵۵ در ایران یازده گروه یا جامعه ی زبانی تمییز داده شده و شناخته شده اند. به عقیده فرانسیس، طی سی سال گذشته بیشتر مطالعات رشد شناختی نشان داده است که نه تنها این عامل تاثیر منفی بر تحول و کسب توانایی شناختی این افراد ندارد، بلکه اثر مثبت هم دارد. بدین معنا که یادگیری زبان دوم در کودک، با افزایش توانایی شناختی و فرآیند های ذهنی این کودکان نسبت به کودکان تک زبانه همراه است. در پژوهش های گوناگونی که توسط نظریه پردازان مختلف به آن اشاره شده است می توان به امتیازات دوزبانی از جمله دو زبانی در توانایی های شناختی چون هوش، خلاقیت، تفکر واگرا، استدلال قیاسی، مهارت های طبقه بندی، حل مسئله، شیوه های یادگیری بویچر و انعطاف پذیری تفکر اشاره کرد. با توجه به اهمیت موضوع، پژوهش حاضر بر آن است که میزان آموزش دو زبانی در هوش و یادگیری را بررسی نماید. روش این پژوهش توصیفی_تحلیلی با مطالعه ی مقالات داخلی و خارجی می باشد.

واژگان کلیدی: آموزش، دو زبانی، هوش، یادگیری

مقدمه

بررسی و مطالعه ی دوزبانی تاریخی نسبتا طولانی دارد. در بیست سی سال گذشته این حوزه از نظر کمی رشد کرده و از نظر کیفی نیز اصلاح شده است. (جنسی، ۲۰۰۱)
دلیل اصلی این امر آن است که در سراسر دنیا مسائل مربوط به افراد دو زبانه و فراگیری دوزبان در کانون توجه روان شناسان و زبان شناسان بوده است. تخمین زده می شود مردم دنیا به بیش از ۷۰۰۰ زبان مختلف صحبت می کنند. حدود نیمی از جمعیت دنیا دو زبانه هستند و می توان گفت که دو زبانی یکی از پدیده های رو به گسترش در